Motivační dopis

V základní škole jsem si nebyla vůbec jistá tím, co bych chtěla v životě dělat. Podala jsem si dvě přihlášky. Jedna z nich byla na střední zdravotnickou školu - obor zdrav. sestra. Druhá byla na gymnázium. Na zdrav. sestru jsem se díky průměru dostala bez přijímacích zkoušek. Na gymnázium jsem u přijímacích zkoušek skončila jako první nad čarou. Rozhodla jsem se tedy oddálit rozhodnutí ohledně pracovního zaměření a nastoupila jsem na gymnázium. Určitě mého rozhodnutí nelituji. Našla jsem si zde přátele na celý život. Jenomže čtyři roky utekly neskutečně rychle a důležité rozhodnutí bylo opět předemnou. Dívala jsem se mu zpříma do očí a cítila se poměrně bezradně. Nakonec jsem si podala 5 přihlášek. Dvě na speciální ped., sociální práci, nutričního terapeuta a na učitelku pro 1. stupeň ZŠ. Úspěšná jsem byla pouze na nutriční terapeuta a učitelku. Na učitelku jsem se chtěla dostat nejvíce, a tak jsem na školu nastoupila. Upřímně jsem na sebe byla hrdá, že budu studovat na UK. Dnes jsem již v 5. ročníku a měla bych letos školu ukončit. Díky menšímu zaškobrtnutí v 1. ročníku si studia o rok prodloužím. Letos mě čeká pouze jedna z částí ze SZZ. Připravuji se na dramatickou výchovu. Jsem opravdu šťastná, že jsem si zvolila právě tuto specializaci. Myslím si, že jsem se v ní opravdu našla. Největším hororem pro mne bude napsat diplomovou práci, ale věřím, že i s tou si nakonec poradím. Bude to boj, ale krůček po krůčku to dám. Příští školní/akademický rok pro mne bude poslední a já bych si ho ráda za vaší podpory naplno užila. Abych byla upřímná, stále jsem nenašla jistotu, že učitelství je to pravé pro mě. Je to jak na horské dráze. Pořád mě někde hlodá červík, zda jsem se přeci jenom neměla vydat cestou zdravotnictví. Neztrácím hlavu, já na to určitě přijdu. ☺

Hanka